

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal!
Brassó, Kolostor-utca 28. szám alatt.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egy évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

kiadóhivatalban, Gross G. Poláknak és Friedman F. urak üzletében.

Felolós szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETÉSI DÍJ:

2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
8 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többször i hirdetésnél
kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 80 k.
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja el 30 k. fizetendő.

Hirlapok adója.

Brassó, június 2.

Ezen a helyen, a hol minden időben mások javáért és a köz érdekében emelünk szót, hadd foglalkozzunk egyszer a magunk dolgával is, mert a mi dolgunk mindig szorosan összefügg a közérdekkel, s a hol a hirlapok hivatásának megkönnyítése érdekében tesznek valamit, ott tagadhatatlanul a közönség érzi és veszi hasznát az intézkedésnek.

Abból a korból ugyan rég kinőtünk, a mikor a hirlap azt vindikálta magának, hogy amit hirdet, az szentírás, s a mit mond, arra meg is kell esküdni; — de a sajtó a maga egészében mégis hatalmas nemzeti misztériót teljesít, mikor a közönséget informálja az idők eseményeiről, jelszavairól és nemcsak informálja, hanem véleményének elmondásával még alkalmat is ad arra, hogy az olvasó a saját lelkének érettségéhez képest abban a kérdésben állást foglalhasson.

Mi természetesebb mint az, hogy a sajtót ezen missiójának teljesítésében elősegíteni hazafias kötelesség.

A mi a kormányt illeti, arra nézve jelenleg nem is lehet panasz. Alig volt kormány, a mely épen a sajtó emberei előtt népszerűbb lett volna, mint a jelenlegi és ez épen azon előékenységnél a következménye, a melylyel első sorban a miniszterelnök, a sajtóval szemben viseltetik.

Vannak azonban oly maradványai a régi időknek, a melyek mint már idejüket ezerszer túlélt s formájukból kiesett terhek a sajtót nyomják.

Egy ilyen teher a hirdetési bélyeg. A közönségnek csak igen kis része tudja, hogy a hirlapokban közölt hirdetések minden egyes közzététele után az államkincstár 30 kr. adót szed s ezzel nemcsak a kereskedelemnek és az iparnak, hanem maguknak a lapkiadónak okoz vele súlyos terhet.

A lapkiadó épen olyan adófizető polgár, mint más. Ugy a nyomdája — ha ugyan van neki, — mint a lapja

után megfizeti az öt megillető adókat, és, merjük állítani szomorú tapasztalatból, hogy az adókiivetésnél éppenséggel nem bánnak keztyűs kézzel a lapvállalatokkal.

A közönség azt gondolja, hogy ezzel aztán minden rendben van. De-hogy! A pénzügyigazgatóság a lap minden egyes számából kijegyzi a hirdetések számát s azt találja, hogy minden hetilapban van negyedévenként átlag véve 200 hirdetés, azért minden egyes hirdetés után jár az államkincstárnak 30 kr, tehát negyedévenként 60 frt, évenként 240 frt, a kisebb arányu, hetenkint egyszer megjelenő lapoknál.

Most már tessék figyelembe venni, hogy nagyobb lapoknál ez az összeg 500—1000 frtra emelkedik, a napilapoknál, különösen a fővárosiaknál 10—50 ezer frt közt ingadozik évenként, s tessék elképzelni, hogy micsoda hallatlan terhet képez a sajtóra ez a bélyegadó, mely valósággal kolonc gyanánt van különösen a kezdő és a meg-

A „Brassói Lapok“ tárczája.

Egy a haza*)

Végső üvöltött s bösz lelkét kifujta
A háromszáz esztendőszivatar,
Mely ketté tépte a hont — s egy lett ujra,
Örökre egy az ország és magyar!
S szélvész dühét megtörni csak te szegjél
Sziklabordájú keblet ellene
Szabadság védbástyája, bérczes Erdély,
Áldjon meg a magyarok istene!

A hajnalló nap rá süt ormaidra
S ott száll a sas, mely bátran napba néz,
A szabadság az, felhőket szakítva
S a nép ez, szárnyas lelkű és merész.
Erdőd mély sötétiből oh, hányszor
Lesték a fenhéjazót gyilkosok,
De csak sebzék, nem hullt le magasából
A sas, csak a gazokra csapdosott!

Nem ismeré jobbagyság szolgáltyugát
Lelkén, kezén Erdély magyar fia;
Székely szív él bennök s szivükbe' hűség,

Apjok Árpád, nagyapjuk Attila!
Ura csak isten s csak honát imádja,
S Dózsa lelkével üzi zsarnokát,
Királyként ül rá izzó trónusára,
De nem hajlitja járomba nyakát.

Egy volt hazánk rég s együttérző lelkünk
S addig e völgy Hunyad bölcsője volt.
Duló pogány tigris véresre vertünk
S Európa áll, mert magyar nem hajolt!
S hogy nagy Magyarhon elbukott Mohácsnál,
Őt s zászlaját kis Erdély szedte fel,
Nincs más haza fejlődmi táboránál,
De hit, szabadság itt mentsvárra lel.

Oh, e dicsőségtől visszhangzó bércek
Mint visszaverték a nagy vérözönt!
Oh, hány nagy név él, melynek hőse érted,
Nemzeti létünk, vért halálig önt!
János királynak fejlődmi utódi,
Nemzeti hősök e királyaink,
Báthory, Bethlen, Bocskay, Rákóczy,
Dicső nevek méltó szoborra mind!

S e föld szült téged, igazság királya,
Néped bálványul, Bécs rémeül,
Mátyás királyunk!.. s most bölcsőd szolgálna
Honárolóknak kigyófészkeül?..
Hunyady honja gaz latrok barlangja?

Félistenek helyett aljas fajzatok?
Nem, inkább fulladatok vérbe, lángba,
Mint hol ők alkottak raboljatok.

A Grittiék levagdalt kézzel, Básták
S ebhajjuk kiirtva fekszenek;
De áll fölöttük kétszeres kőbástyád:
A nemzet-egység s égis emeled!
Egy Magyarország áll negyvennyolc óta
S nincs fegyver egy szivünknek ellene!
Erdély, te szent szabadság szülőhonja,
Áldjon meg a magyarok istene!

Mámor.

A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája.

Nem tudom, van-e úgy azzal más is,
— de nekem néha olyan nehéz a fejem.
Nem iszom semmit és mégis mintha a mámor
színes koboldjai járnának vidám tánczot a
szemem előtt: reám borul egy rózsaszínű,
ujjongó, elbizott hangulat, a melytől megte-
lik a szivem és a mely nyugtalan, izzó pez-
gással keveri fel a véretem. Ilyenkor elvész
előttem a külső dolgoknak a zavaró hatása;
lelkem mint a prizma a napsugarat bontja
alkotó elemeire, a benyomásokat és a mi

*) Alkalmi költemény: a kolozsvári Unio-
nnepen elszavalta Bartók Lajos.

élhetés nehézségeivel küzdő lapvállalatok nyakába akasztva.

Azt lehetne mondani, a mit egy szellemes politikus mondott, hogy mit érdekli ez a hirlapokat, hisz azt a hirdető közönség fizeti.

Egy minden ízében laikus újságolvasónak a gondolkodása ez. Aki csak valaha próbálkozott a hirdetési rész igénybe vételével, tudhatja, hogy mi helyt a 30 kr. bélyeget említették a hirdető előtt, már megbokrosodott s nem akart semmit se tudni a hirdetésről. Két forintot szívesen fizet a hirdetésért, — már az, a ki, — de hogy még 30 kr. bélyeget is fizessen, olyan nincs; inkább nem hirdet soha, egy betűt se.

Igy áll ez a dolog, mondhatjuk általánosságban.

A hirdető tudni sem akar a hirdetés minden egyes közlése után a kincstárnak járó 30 krról, s így a lapvállalatok kénytelenek már úgy megcsinálni számításukat, hogy a hirdetési díjban benne legyen a bélyeg is.

Már most tessék elképzelni, hogy mennyivel növelné a hirdetések forgalmát s így a kereskedelmet és az ipart közvetve, ha a hirdető olcsóbban jutna hozzá a hirdetéshez s hogy a lapok is mennyire meg lennének elégedve az eltörléssel, a mi a hirdetők számát fokozná s a hirdetési kedvet előmozdítaná, s így a lapfentartás súlyos költségeinek egy részét megszüntetné.

A nagy közönség látná hasznát legelőbb s közvetve, az iparosok és kereskedők adózó képességének növelése révén még az államkincstár is megtalálná a maga számítását.

Ausztriában a napokban terjesztette be a kormány a hirdetési bélyeg eltörléséről szóló törvényjavaslatot.

Meg vagyunk győződve arról, hogy ezen korszerű reform nálunk is elfog csakhamar következni s az, a ki ennek kezdeményezője lesz, nagy jót mivel a sajtóval s különösen a vidéki lapokkal, a melyek e teheről megszabadulva, összes erejüket a közérdek igaz és önzetlen szolgálatának szentelhetik.

Belföld.

Ferencz Ferdinánd főherczeg előléptetése. A király elrendelte, hogy Ferencz Ferdinánd főherczeg az általa tartandó szemléknél és vizsgálatoknál mint rangra legidősebb altábornagy szerepeljen.

A vidéki színészet rendezése. Perczel Dezső belügyminiszter június 26-án értekezletet tart a belügyminiszteriumban a vidéki színészet rendezése érdekében és ez alkalommal megvitatják az új szabályzati tervezetet is, a mely a következő négy fejezetet foglalja magában: I. A színigazgatói engedélyek és a szintársulatok szervezése. II. A színügyi bizottságok. III. A főfelügyelet. IV. Az állami segélyezés.

A Lepsényi ügy. A budapesti kir. ügyészség visszaküldte a főkapitánysághoz Lepsényinek minap áttet ügyét. A vádhatóság ugyanis abban a véleményben van, hogy Olay Lajos és Pichler Győző országgyűlési képviselők egyszerű utcai csendháborítást követtek el, a mikor Lepsényit inzultálták s így az ügy elbírálására a rendőrség, jelen esetben a VIII. ker. kapitányság illetékes.

Külföld.

A helyzet Ausztriában. A képviselőház tegnap újra megkezdte működését: napirenden ki voltak tűzve a nyelvjavaslatok, de a tárgyalásnak a legjobb esetben az lesz az eredménye, hogy nyelvbizottságot fognak kiküldeni, minthogy a kormány hallani sem akar a nyelvrendeletek visszavonásáról.

Francia miniszterválság. Lebon gyarmatiügyi miniszter lemondása következtében Hanotaux külügyminiszter fogja ideiglenesen a gyarmatiügyi tárczát átvenni.

A francia követ a császárnál. Miklós orosz császár a napokban magánkihallgatáson fogadta Montebello gróf francia követet. Montebello grófnét a császárné fogadta.

Irodalom.

A Szalay-Baróti féle: «Magyar Nemzet Története» című jeles munkának ép most jelent meg a 81-ik füzet nagy érdekes tartalommal és remek illusztrációkkal. A füzet tartalma: A Habsburg-lotharingiai házból való örökös királyok kora. Dr. Baróti Lajostól. V. Ferdinánd (1835—48). Képek jegyzéke: Műmelléklet: József nádor öregkori arcképe. A szövegbe nyomott illusztrációk: József nádor aláírása, a pesti nemzeti színház, Kossuth Lajos arcképe és aláírása, Dessewffy Aurél gróf, Körtés-vezér, Gróf Batthány Lajos arcképe és aláírása. A nagybecsű munka megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Egy füzet ára 30 kr. A remek kivitelű vállalat Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) könyvkiadásában Budapesten, Andrassy-ut 21. sz. a. jelenik meg.

A «Zenélő Magyarország» zongorahedű zenemű folyóirat ép most megjelent XI. füzet tartalmazza a következő zenemű ujdonságokat. I. Buday J. «Még azt mondja a biróné.» II. Fekete J. «A selmeczi vásár-

belőlük bántó, izetlen és szürke, azt visszautasítja, nem fogadva magába mást, mint a derűset, színeset, világosat. Olyan ez éppen, mint egy mámor.

Mert úgy kell annak lenni: mámor kell ahhoz, hogy valaki szépen lássa a világot. Pessimista bölcselők, az élet nyomorúságairól szomorú dalt mondó poéták és maga az a kellemetlen valóság, a konkrét, brutális mindennapi élet, mind azt a tudatot gyökeresítették meg bennem is, hogy nem kíváncsi dolog létezni ezen az unalmas világon, a mely tele van robottal, kötelességekkel, fájdalommal, és a melynek az öröm olyan ritka — oh de drága, de illatos, de kevesek által elérhető virága. És vannak komor, józan, hideg napjaim, a melyeken meg higgadt vérrel, eltompulva, egykedvűen húzom a magam igáját, súlyosan érezve azt, hogy szomorú dolog üres zsebbel, tele óhaj-tásokkal, de reménységek nélkül bedobva lenni a létezésnek ebbe a szomorú, változhatlan véletlenébe. De azután néha, hirtelen, minden logika és külső ok nélkül, mint egy szeszélyes szerető lep meg az a saját-ságos, kellemes, csak a bor első könnyű mámorához hasonlítható állapot, a melyről beszéltem. Olyan vagyok ilyenkor, mint a puhány, a mely behúzódott kagylójába. Egészen egyéni, egészen belső benyomások vál-

toztatják meg a lelkem állapotát, a melyeknek semmi közük a külső világhoz, a melyeknek nincs látható, tapintható, érezhető okuk, hanem misztikusan függetlenül az agyam sejtjei, a szívem rostjainak reflexsz működéséből magyarázhatók meg. Talán Guy de Maupassant, a ki olyan utólréhetetlen volt az ember belső világa rejtelmes titkainak kihüvelykezésében, ha érzett ilyet, világosan, szinte megérezhetően meg is birta volna azt mondani.

Én nem birom; csak az világos előttem, hogy olyan kedves, olyan jó dolog az, mikor az ember szíve így megtelik harmóniával, lelke sejtésével minden szépnek és kellemesnek, a miről csak világéletében álmodott. Akkor ödöngve, szinte botorkálva járok az utcán, a melyen meggyűlt a szürke őszi eső lucsolja. Csupa kellemes emlékezés gyűl fel agyamban, olyanok is, a melyek talán hazugok, a melyek talán nem engem értek. Egy-egy édes melodia szakgatott hangját hallom, vagy csak érzem; azután belebódulok egy ismerős illatba, a mely talán, valamely édes, meleg, puha asszonyi nyakból maradt vissza az érzékeimben. Hallom egy selyemruha suhogásának halk, ingerlő zörejét és átmenet, összefüggés nélkül eszembe ötlük egy téli este, a melyen egy puha, lágy szőnyegekkel borított kis terem-

ben valami igen-igen jó pezsgőt ittam, elterülve az egyik alacsony, törökös pamlagon, az ajakam között egy finom, illatos, gyenge cigarettel, azok közül melyeket oly nagyon szeretek. És ezek a hangok, az erős, édes illat, a pezsgő, a suhogó selyem, — mind, mind, a mit oly édesnek, oly kellemesnek itélek, száz köteléssel fonodnak bele a lelkembe, egy kaotikus, zavaros, de nagyon kéjes, nagyon édes érzést okozva és mámorosan, részegen, tele elégedett, oktalan boldogsággal botorkálok tovább, nem véve észre, hogy a szél arczomba veri a szállongó esőcseppeket és hogy lábam bokáig merül az összegyülemlett mocsokba.

Oh, a hajadon nem várhatja aggódóbb nyugtalansággal, sejtelmesebb vággyal azt, a ki előtt megnyitotta szívét, mint én ezeket a kéjes, boldog órákat, a melyek úgy illetnek meg, mint a hajnal harmata az elszáradt, esengő fűszálat. Néha sokáig, nagyon sokáig váratnak magukra: ilyenkor szinte remegő izgatottsággal, lesve minden gondolatomat, analizálva minden érzésemet, várom a bekövetkezésüket, rettegve, hogy hátha elvesztetem a képességemet, a fogékonyságomat, ennek a szubtilis, gyengéd élvezetnek a befogadására. Gyakran ujjongó örömmel üdvözlök egy tűnő, hamisnak bizonyuló szimptomát, a melytől megérkezésüket várom. De ha aztán

terén» magyar dalokat. III. Scholtz J. «Mezei virágok» keringőt. IV. Fricke R. «Románca». Hegedűre, zongora kísérettel. Minden zongorázó és hegedűsöknek kiváló fontossággal bíró olcsó zenemű folyóirat havonta kétszer megjelenő mindenkor 10—10 oldal zenét tartalmazó füzetek a legújabb és legjobb választékát hozzák a modern és aktuális magyar dal- műdal- salon- tánczene- couplék s hegedű darab- újdonságokból. Hat füzet egy negyedévesben, 60 oldal zeneművel, melyre 1 rt az előfizetés. Előfizethetni a «Zenélő Magyarország» kiadóhivatalában Bpest, VI. Csengery-utca 62. a. honnan megismerésre mutatványszámot ingyen és bérmentve küldenek.

HIREK.

Brassó, jun. 2.

— **Kinevezés.** Józsa Mihály a m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszteriumba szolgálatára berendelt tanító, ugyancsak a vallás és közoktatásügyi miniszteriumban segéd-tanfelügyelővé nevezetett ki. Midőn lapunk volt munkatársának ezen előmeneteléhez őszintén szerencsét kívánunk, egyszersmind azon meggyőződésünknek adunk kifejezést, hogy ezen hírünket örömmel veendik tudomásul Józsa Mihály minden ismerői, különösen pedig a brassói magyar tanfélék, a kik egykori kartársuk ezen kitüntetésében saját magukat láthatják kitüntetve.

— **Bartók Lajos költeménye.** Mai számunk tárczájában közöljük azt a szép költeményt, a melyet Bartók Lajos a hirneves író a kolozsvári unió ünnep alkalmával az unió kimondásának színhelyén alkalmazott emléktábla leleplezésekor nagy hatással elszavalt.

— **Dalestély.** Dalárdánk legközelebbi estélyére a következő meghívót küldte ki: Meghívó. A brassói magyar dalárda folyó 1898. évi június hó 4-én (szombaton) a Central (Nro. I.) szálloda nagytermében tartja Jaschik Gyula karnagy vezetése mellett a XXXVI. egyesületi évben táncczal egybekötött második rendes zártkörű dalestélyét. Műsor: I. Goll János: «Isten hozott». Énekli a dalárda férfikara. II. Angyal Armand: «Az én szerelmen». Énekli a dalárda vegyeskara. III. Mayrberger K.: «Szövetség dal.» Zongorakísérettel énekli a dalárda férfikara. IV. Kücken F.: «Hazatérés.» Kettős dal sopran és bariton hangra. Éneklik Jaschik Gyuláné urnő és Werzár Kálmán ur, egyleti ta-

gok. V. Szentirmay E.: «Népdalegyveleg.» Énekli a dalárda férfikara. VI. Härtel A: «Éji zene.» Énekli a dalárda férfikara. VII. «Rákóczi induló.» Énekli a dalárda vegyeskara. Előadás után tá. cz. A műsor lejártá előtt tilos a teremben dohányozni! Kezdeté este 8 órakor.

— **Pótlás.** A kedden tartott diszes esküvőről szóló tudósításunkban a tudósító többek közt a násznépet is felsorolta. Részben a szedő, részben a gyors munka hibája, hogy a násznép sorából olyan két előkelő asszony, mint Temesvári Gergelyné (Uzon) és Lázár Gerőné urnők neve kimaradt, a mit ezuttal pótolni a tudósító kötelességének tartotta.

— **Eljegyzés.** Dolinay Mihály a derestye-hétfalusi vasúti állomás pénztárnoka május hó 29-én jegyezte el Votsch Izabella kisasszonyt, Votsch Alajos tatrangi gyógyszerész bájos leányát.

— **A romániai szubvenczió.** A napi lapok olvasói előtt ismeretes, hogy a magyar kormány megtudta azt, hogy a brassói s általában az erdélyrészi oláh iskolák a román kormánytól évi szubvencziót kapnak és fogadnak el. Miután az 1883. évi XXX. t. cz. 72. §-a határozottan kimondja, hogy külföldi államoktól anyagi gyámolítást az iskoláknak semmi esetben sem szabad elfogadni, a miniszter megtiltotta az oláh iskoláknak a szubvenczió elfogadását, de egyszersmind államsegélyt ajánlott fel nekik. A brassói gör. kel. egyházközségek a napokban tárgyalták a miniszter ezen átiratát Petrik János esperes elnöke alatt és a következő határozatot hozták: «A brassói román iskolák gondnoksága nem kért és nem fogadott el sohasem idegen államtól semmiféle szubvencziót, hanem csakis a Szent-Miklós-templomtól, mely nem segítséget, de évi járadékot követel a román kormánytól azokért a javakért, melyek 1893 óta részéről a román kormány birtokába jutottak. A vallás- és közoktatásügyi miniszter aggodalma alaptalan, mert e járadék semmiféle befolyást sem biztosít a román kormánynak a magyarországi román iskolák dolgában. Az iskolák magyar gondnoksága sem szükséges és nem fogadnak el a magyar kormánytól szubvencziót, mivel a költségeket saját vagyonukból fedezhetik. A Szent-Miklós-templom minden esztendőben 45.000 forintot áldoz a román iskolákra s ha ez a pénz nem volna elegendő, akkor fogják csak utasítani az iskolák gondnokságát, hogy a kormány ajánlatát elfogadják.»

— **Erdei multság.** A helybeli oláh iskolák tanuló itjusága ma tartotta meg a «Magyar-kő»-nél a szokásos erdei multságot.

— **A bosszu.** A «Budapesti Napló» ma érkezett számában a «Hírek» között a következőket olvasuk: «A Somlyóvidéki Hírlap 1898. május 29-iki számában olvasható a következő megrovás:

Potya olvasásra

lapokat bármily hosszú időre elfogad

Dr.

orvos

és

körjegyző

.-ban.

Meg kell jegyezni, hogy úgy az orvosnak, mint a körjegyzőnek ki van írva a teljes

neve. Valóban az előfizetési díj lefizetésére való felszólításnak elég eredeti módja ez.»

— **Elítélt lolkész.** A kir. Curia Paál György kézdi-polyáni (Háromszék m.) róm. kath. plébánost Egyed Irén tanítónő panaszára 8 napi fogházra ítélte zsarolás vétsége miatt. A plébános Egyed Irént pénzbeli kölcsönben részesítette, midőn azonban Egyed Irén más községbe helyeztette át magát, akkor levelet írt a tanítónőnek és szemérehányva hálátlanságát, felszólította őt, hogy adósságát mihamarabb rendezze, mert különben erkölcsi hálottá teszi. E miatt tett feljelentést a tanítónő a plébános ellen.

— **Tagosítás.** Prázmáron ma d. e. 8 órakor kezdődött meg a tagosítás ügyében a tárgyalás.

Táviratok.

A „Brassói Lapok“ eredeti táviratai.

Kolozsvár, jun. 2. Hegedűs Sándor Kolozsvárt beszámolót tartva a kiegyezésről beszélt. Sajnos — ugymond — a javaslatokat az elfogultság politikai szenvedélyek játéklabdájává süllyesztette a kvóta által. Elfogulatlanul nézve a dolgokat, Lajtán tul és innen is hasznos részleteket találtunk volna a javaslatban. Mindkét helyen a kvótakérdést oly kardinalissá fejlesztették, hogy most a kvóta nélkül a többi kérdést sem lehet megoldani. Reményei a kiegyezés tekintetében folyton csökkennek.

Kifejezést ad annak, hogy minden áron el nem fogadható ugyan a kiegyezés, de kölcsönösen méltányos engedékenységgel létre kell hozni azt s ő maga magyar politikai szempontból feltétlenül óhajtja a kiegyezés létrejöttét. Téved az, a ki az eléggé el nem ítélhető ausztriai izgatottságoktól elragadtatja magát s ő szerinte e kérdésben teljesen higgadtan kell itélni s eljánni.

Áttérve a parlamenten kívüli eseményekre, melyek az uralkodóhoz közelebb hoztak bennünket, dicséri a Bánffy kormányt, mely megbecsülhetetlen óriási munkát végzett s bölcs politikával, önzetlenséggel érve el a hatalmas sikereket.

Idegenek névsora.

Június hó 1.

Európa szálloda.

Takács Géza hivat. Zernyest. Weiner Max keresk. Bécs.

Grand szálloda.

Langer Móritz keresk. Plojest. Buzin Antal építő vállalkozó Apácza.

Baross szálloda.

Klein József utazó Budapest.

Bukarest szálloda.

Horváth d. Szentgyörgy Emanuel cs. és k. százados Pozsony. Rauch Adalbert tartalékos hadnagy Budapest. Deutschmann Sándor utazó Budapest.

Szép üzlethelyiség lakással

Kapu-utca 24. sz. a.

Szt. Mihály naptól több évre kiadó.

Értekezhetni a mellette levő Ruha-üzletben 26. sz. a.

ellenállhatatlanul belevonnak kábitó birodalmukba, édes illúzióim mámorában boldog, nagyon boldog vagyok . . .

Üdvözöllek, édes, megbecsülhetetlen, isteni mámor! Te tanítsz felejteni, te ragadsz himporos szárnyaidon egy napsugárral, dallal, illattal, örömmel teljes világba.

Ha te nem volnál, elsenyvednénk az élet örök változatlanul reménytelen egyhangúságában. Te vagy nekem a fény, a gazdagság, a szerelem, te vagy nekem az, a mit reám nehezede ólomszárnyak sohasem engednek elérnem — az élet öröme, az élet boldogsága!

Üdvözöllek! — — —

B.

171. szám bvg. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 1898. évi 645 számú végzése következtében Puskariu József brassói ügyvéd által képviselt Albina takarékpénztárjára keresztyénfalvi Vorafka Teodor ellen 450 frt s jár. erejéig Keresztyénfalván 1898. évi március hó 21 én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1000 frtra becsült lovakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbíró 4915 1898. sz. végzése folytán 450 frt tőkekövetelés ennek 1897. november hó 25 napjától járó 6% kamatai és 5 frt 49 kr váltódíj eddig összesen 40 frt 62 krban bíróilag már megállapított, valamint 3 frt 50 kr. jelen árverés kitűzési és a még felmerülő költések erejéig Keresztyénfalván Hosszu-utca 102. sz. a. leendő eszközlésére 1898. évi június hó 7 napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Egyszersmint felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldötnél írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár főösslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Brassó, 1898. évi május hó 23. napján.

Deák László.

(293)

kir. bírósági végrehajtó.

Részletfizetésre**jutányos árban kaphatók.**

varrógép-, kerékpár-, gyerek kocsik képtükör-, inga-órák-, fa-, vas és kárpitosbutorok-, kész férfi- fiu- és gyermekruha, ugyszintén női confection

SZÖLLŐSY ZS.

kereskedésében

Brassó, Kapu-utca 52. sz.

146. (17—20)

Jó óborok**35, 45, 50 krajczárért**

Literenként kapható

PAPP FERENCZ-nél**Kapu-utca 48. sz.**

282. (4—*)

Több mint 50 év óta sikerrel használtatik!

Az

ESZÉKI SPITZER-KENŐCS

és az

Eszéki SALVATOR-SZAPPAN.

Valódi minőségben csakis mint eddig, ezentul is

ESZÉKEN, felsőváros**D I E N E S C. J-féle**

gyógyszertárában készül és megrendelhető.

Szeplőket és májfoltokat

valamint az összes bőrtisztatálanságokat biztosan eltávolít.

- 1 tégly valódi Spitzer-kenőcs 30 kr.
- 1 üveg valódi Spitzer-mozsdóvíz 40 kr.
- 1 drb. valódi Salvator-szappan 50 kr.
- 1 doboz valódi lyoni rizspor 3
- szinben 50 kr. és 1 frt.
- 1 tégly közpaszta 60 kr.

FIGYELMEZTETÉS!

Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjeggyel el van látva és kéri a t. közönség csakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadni. 264 (4—12)

Azért Ingyen szolgálat

meleg vizet, szoba-fűtést, fali kutat az általam feltalált takarékos tüzhely

m e r t

találmányom e célra teljesen megfelel. Ajánlásokat szolid kivitelért sziveségből eszközöl a botfalvi cukor-gyár.

Tisztelettel

Peperkorn Henrik

vizvezetési specialista

280 (2—3)

Vár-utca 28. sz.

Sz. 2878—1898.

Hirdetmény

Minekután a sertésvész fellépése a város területén állategészségügyrendőrileg megállapított, ezennel köz tudomásra hozatik, hogy az 1888. évi VII. t. cz. értelmében a sertésekre nézve e város területére a zárlat elrendeltetett.

Brassó, 1898. évi május 28-án.

290 (2—3)

A városkapitányság.

Kerékpáros mellények

„ nadragok

„ stutznik

„ harisnyák

Tourista ingek

„ stutznik

„ övök

és női övök

kaphatók nagy választékban

Foith György

mechanikai kötődjében.

178 (3—10)

Kapu-utca 21.